

MSWiA

Szanowny Pan

Mariusz Kamiński

Petycja

W interesie publicznym, aby ograniczyć liczbę przestępstw podatkowych popełnianych na szkodę Narodu Polskiego przez międzynarodową mafię podatkową, proszę Pana Ministra o działanie, które doprowadzi do podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu uzupełnienie art.18 ustawy o ewidencji ludności (t.j. Dz.U.2019.1397 ze zm.) o przepis (chyba o ustęp 1a) o takim tekście: **Osoba, o której mowa w art.7 ust.2, wniosek o nadanie numeru PESEL składa wyłącznie osobiście i bezpośrednio w organie właściwym do przyjęcia wniosku.**

Uzasadnienie

O numerze PESEL napisałem pierwszy raz w petycji z 24 września 2019. Petycja została opublikowana m.in. na stronie Ministerstwa Rozwoju (petycja 8/2019) i Sejmu (BKSP-145-599/19). Na stronie MR jest odpowiedź na petycję, a na stronie Sejmu opinia BAS co do petycji. Odpowiedź MR skrytykowałem w petycji z 29 maja 2020 skierowanej m.in. do wszystkich ministerstw, ale opublikowanej do dzisiaj tylko na stronie Rzecznika Praw Obywatelskich i Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (pod datą 10.06.2020); jak widać, nadal „państwo polskie istnieje tylko teoretycznie”.

Powiem szczerze, że pisząc petycję z 24 września 2019 nie analizowałem wypowiedzi prawników dotyczących procedury prowadzącej do nadania numeru PESEL; po prostu zerknąłem na urzędowy formularz wniosku o nadanie numeru

PESEL i pobieżnie przeanalizowałem ustawę o ewidencji ludności. Po tym zerknięciu i pobieżnej analizie w petycji z 24 września 2019 tak napisałem: „Proszę np. zauważyć, że wniosek papierowy o nadanie numeru PESEL powinien być własnoręcznie podpisany w obecności funkcjonariusza publicznego (przypominam, że notariusz jest także funkcjonariuszem)”.

Na jakiej podstawie tak napisałem? Otóż, art.10 ust.7 ustawy o ewidencji ludności stanowi: „Podstawę rejestracji danych cudzoziemca stanowi ważny dokument podróży ...”. Pomyślałem, że niemożliwe jest nadanie numeru PESEL na podstawie ksero dokumentu podróży, bo przecież ksero nie jest ważnym dokumentem podróży (na podstawie ksero nie można przejść kontroli granicznej) i na podstawie ksero nie można np. stwierdzić, czy skserowany dokument nie jest dokumentem sfałszowanym; pomyślałem także, że żaden nieskorumpowany urzędnik nie powinien przyjmować wniosku od pisemnie umocowanego pełnomocnika, który przyniósł dokument podróży osoby ubiegającej się o nadanie numeru PESEL, bo przecież nie ma żadnej pewności, że ten dokument nie został skradziony, gdyż pełnomocnictwo zwykle pisemne nie jest opatrzone podpisem składanym w obecności funkcjonariusza, a zatem niemal każdy łatwo może taki podpis podrobić (czyli nie ma pewności, że podpis w dokumencie pełnomocnictwa złożyła osoba wymieniona w dokumencie podróży).

Trafność wyżej przedstawionego stanowiska sprawdziłem odpowiadając sobie na takie pytania: Czy mocodawca może pełnomocnikowi wręczyć swój dokument stwierdzający tożsamość, aby pełnomocnik chodził po urzędach i załatwiał sprawy za mocodawcę? Czy w takim wypadku nie dochodzi do zbycia własnego dokumentu stwierdzającego tożsamość (*vide* art.274kk)? Czy nie mamy przypadku posługiwania się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby (*vide* art.275 § 1 kk)? Czy istnieje podstawa prawna, która pozwala zwykłemu pełnomocnikowi na zatrzymanie cudzego dokumentu stwierdzającego tożsamość innej osoby (*vide* art.79 pkt 2 ustawy o dowodach osobistych)?

Zajmę się dłużej tylko art.274kk. W polskiej ustawie o dowodach osobistych jest mowa o posiadaniu dowodu osobistego i jego posiadaczu (już pomijam kwestię, czy powinno się mówić o posiadaczu dowodu osobistego; bez głębszego przemyślenia powiem, że chyba powinno się mówić o legitymowanym dowodem osobistym). Myślę, że podobne nazewnictwo jest także w prawie innych państw. Proszę pomyśleć, że zgodnie z art.348kc już samo wydanie rzeczy, w tym przypadku dowodu osobistego, przenosi posiadanie, a zatem dochodzi do zbycia tego dowodu co najmniej na pewien okres. Być może ktoś bystrzejszy powie, że przez wydanie dowodu pełnomocnikowi nie dochodzi do zbycia tego dowodu, ale tylko do wydania dowodu dzierżycielowi (art.338kc), który **wład**a tym dowodem. **Być może** tak jest, ale czy jest przepis, który pozwala na to, aby dokumentem stwierdzającym tożsamość osoby A **władał** pełnomocnik osoby A. Powiem tak: gdyby

nawet taki przepis był, to byłby on bardzo nierozsądny, zwłaszcza w dzisiejszych czasach, kiedy dużo mówi się o wykorzystywaniu cudzych dokumentów tożsamości do popełniania przestępstw. I nie są to przestępstwa dokuczliwe tylko dla osoby, której dokumentem tożsamości władała inna osoba, ale szkodę ponieść może inny podmiot prywatny, a nawet Skarb Państwa; a zatem żaden przepis nie powinien dopuszczać możliwości przekazania innej osobie władania dokumentem tożsamości. Co więcej, twierdzę, że już samowolne oddanie choćby tylko na krótki okres swojego dokumentu tożsamości we władanie innej osobie prywatnej (mówiąc językiem potocznym: spuszczenie dokumentu z oka) jest zbyciem tego dokumentu, o którym jest mowa w art.274 kk.

Jest jeszcze inna kwestia; tożsamość cudzoziemca stwierdza się najczęściej na podstawie paszportu, a art.5 ustawy o dokumentach paszportowych (t.j. Dz.U.2020.617) stanowi: „Dokumenty paszportowe w okresie ich ważności stanowią własność Rzeczypospolitej Polskiej”. Zapewne podobne przepisy są także w innych państwach. Jeżeli tak jest, to osoba, której państwo taki dokument wydało, nie może nim swobodnie dysponować, bo ten dokument nie jest jego własnością. Może dysponować tylko w zakresie przewidzianym w ustanowionym przez właściwy organ tego państwa prawie regulującym stosunki pomiędzy państwem i obywatelem (takie prawo należy do jednej z gałęzi prawa publicznego). Moim zdaniem, w prawie polskim nie ma przepisu, który daje możliwość oddania paszportu we władanie pełnomocnikowi ustanowionemu na podstawie prawa prywatnego, regulującego stosunki pomiędzy podmiotami prawa cywilnego. W ciemno twierdzę, że zapewne podobnie jest także w innych cywilizowanych państwach.

Krótko podsumowuję: pisząc petycję z 24 września 2019 sądziłem, że osoba, o której mowa w art.7 ust.2, papierowy wniosek o nadanie numeru PESEL składa osobiście, a co najmniej wniosek opatruje własnoręcznym podpisem złożonym w obecności funkcjonariusza publicznego, czyli dopuściłem możliwość opatrzenia wniosku podpisem poświadczonym przez notariusza i przesłanie wniosku przesyłką rejestrową, podobnie jak to przewiduje procedura co do wpisu do CEIDG (art.10 ust.9 ustawy o CEIDG).

Dopiero w czerwcu 2020, gdy zbierałem materiały do napisania kolejnej petycji, w serwisie Rzeczypospolitej Polskiej „Gov.pl”, na stronie opatrzonej tytułem „Uzyskaj numer PESEL – usługa dla cudzoziemców”, przeczytałem: „Możesz złożyć wniosek osobiście lub może to zrobić w twoim imieniu pełnomocnik. Dowiedz się w urzędzie, jak załatwić sprawę przez pełnomocnika”. Z kolei na stronach urzędów przyjmujących wnioski o nadanie numeru PESEL można się dowiedzieć, że wniosek może złożyć pełnomocnik umocowany na podstawie zwykłego pisemnego dokumentu pełnomocnictwa. Według tych urzędów, taki pełnomocnik powinien przyjść do urzędu z dokumentem pełnomocnictwa i kserem paszportu czy innego dokumentu, o który jest mowa w art.10 ust.7 ustawy o ewidencji ludności.

Moim zdaniem, ustawa o ewidencji ludności nie daje osobie, o której mowa w art.7 ust.2, możliwości złożenia wniosku o nadanie numeru PESEL przez pełnomocnika legitymującego się zwykłym pisemnym pełnomocnictwem. Ponieważ jednak międzynarodowe mafie podatkowe dysponują miliardami skradzionymi między innymi Narodowi Polskiemu w latach poprzednich i są zdolne do skorumpowania prawie każdego, w tym wysokich funkcjonariuszy publicznych zatrudnionych w ministerstwach, to podmioty dysponujące możliwością podjęcia kroków prowadzących do wszczęcia inicjatywy ustawodawczej nie powinny liczyć na merytoryczną wykładnię ustawy o ewidencji ludności, ale powinny podjąć takie kroki, które doprowadzą do wykonania postulatu tej petycji.

Z wyrazami szacunku

Roman Jacek Arseniuk

Oświadczenie

Wyrażam zgodę na zamieszczenie na stronie internetowej powyższej petycji zawierającej moje imiona i nazwisko.

Roman Jacek Arseniuk